

ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V ÚNORU 2025

Uvedení Pána Ježíše do chrámu

P. Slawomir Kunka

Podle ustanovení Hospodinova zákona jsi se svatým Josefem přinesla, Marie, dítě Ježíše do chrámu, abys ho představila Pánu. Přinesla jsi také oběť určenou chudým rodičům: „pár hrdliček nebo dvě holoubata“. Toho dne přišel do chrámu také stařec Simeon. „Byl to spravedlivý a zbožný muž, očekával útěchu Izraele a spočinul na něm Duch Svätý. Duch Svätý mu zjevil, že neuvidí smrt, dokud nespatri Hospodinova Mesiáše.“ Matko, poznala jsi v něm důvěryhodného muže, zkušeného v životě, který očekával Mesiáše. Dovolila jsi mu obejmout Tvého Syna. On zase „dobrořečil Bohu a řekl: „Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji, neboť moje oči uviděly tvou spásu, kterou jsi připravil pro všechny národy: světlo k osvícení pohanům a k slávě tvého izraelského lidu.“

Marie, zajímalo by mě, proč evangelista Lukáš zaznamenává, že Simeonovo vyznání vyvolalo u Josefa i u tebe údiv. Jsem hluboce přesvědčen, že ty jsi to přece všechno už věděla. Tvé srdce bylo zasvěceno do tajemství pravdy skryté „od věků a pokolení“ a nyní zjevené „jeho svatým“. Svätý Josef jistě neměl tak hluboké poznání Božích tajemství jako ty. Z pokory jsi však vše skrývala ve svém Srdci.

Statečná ženo, plná milosti! Simeon se pak obrátil jen k tobě, Matce novorozeného Mesiáše. Jeho slova se tě jistě hluboce dotkla. Když držel tvé Dítě, řekl ti: „On je ustanoven k pádu a k povstání mnohých v Izraeli a jako znamení, kterému se bude odporovat – i tvou vlastní duši pronikne meč – aby vyšlo najevo smýšlení mnoha srdcí.“

Jeho slova potvrzují tajemství, které ti bylo zjeveno při Zvěstování jako budoucí Matce Beránka, určeného k obětování za všechny. O jakých záměrech mluví, koho srdce má na mysli? Matko, víš to? Ano, jistě, tvé Srdce, i když čisté a pokorné, bylo již obohaceno božským poznáním a světlem z nebe.

Italská mystička Maria Valtorta zaznamenala tato slova Tvého Syna: „Srdce mé Matky trpělo proniknutím meče smutku od chvíle, kdy do něj proniklo Světlo - opouštějící střed jediného a trojjediného Ohně - a započalo tak Vtělení Boha a Vykoupení člověka. Toto probodávání mečem se hodinu za hodinou stupňovalo během posvátného těhotenství, kdy se Božská krev tvořila u zdroje lidské krve, kdy Srdce Syna bilo podle rytmu Srdce Mariina, kdy se z neposkvrněného těla Panny

tvorilo věčné Tělo. Štěstí matky líbající své dítě se v Marii proměnilo v jistotu mučednice, která ví, že mučednictví je blízko“.

Co tedy poskytlo Simeonovo proroctví? V podání Marie Valtorty Ježíš vysvětluje:

„Proroctví Simeonovo kvůli vám obrátilo ostří v Mariině ráně, zvětšilo a zostřilo ostří meče. Opravdu vám říkám, že mezi Mým Srdcem, zastaveným v pohybu života a roztrhaným kopím, a Srdcem té nejvíce trpící, která Mě držela na kolenou, nebyl žádný rozdíl až na ten, že jedno srdce bylo živé, a druhé bylo mrtvé. Mariino srdce a její lůno bylo zavražděno, stejně jako byla smrt způsobena Mně, Nevinnému“.

Marie, věřím, že právě tak se to stalo.

Věřím ...

Obětováním svého Syna v chrámu jsi, Maria, potvrdila oběť sebe sama, kterou jsi učinila ve skrytém slibu panenství a v den Zvěstování. Není možné mluvit o oběti Syna bez Matky, protože vaše Srdce jsou spojena. Maria, ty jsi nejen Matkou prvorozeného vůči tvorům, ale vůči Otci jsi také prvorozenou dcerou. Jako Neposkrvněnou si tě Otec představil jako Matku svého jednorozeného Syna. Proč se Simeon obrací k tobě, a ne ke svatému Josefovi, který byl v lidských očích považován za otce Dítěte? Už jen tato skutečnost svědčí o tvé jedinečné roli v díle Vykoupení, které má uskutečnit tvůj Syn. Na Golgotě nebude strážce Josef. Budeš tam jen ty, Matka bolestí a vždy věrná.

Tvé vědomí jedinečné role, ó Matko Vykupitele, je potvrzeno ve scéně Simeonovy oběti. Nejprve mluví o Synu, pak o tobě. To je pravda o důsledcích tvého souhlasu vyjádřeného v Nazaretě. Tvé „fiat“ odhalí záměry srdcí mnoha lidí, ale především neměnný záměr samotného Otce. Svým mlékem budeš krmit Vykupitele, který při smrti na kříži pronese: „Žízním“. Ty, Matko, budeš živit Syna, který přišel naplnit Zákon a předpovědi proroků. Budeš se probouzet při prvních zvucích pláče Novorozeného, abys byla po jeho boku, abys ho s mateřskou péčí nosila uprostřed temnoty noci. Tak se připravíš na den, kdy uslyšíš křik a pláč Syna přibitého na kříž a jeho modlitbu: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“; 'Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?'; 'Ženo, hle, tvůj syn!'; až po slova: „Stalo se!“. Každé ze Synových slov se dotklo Srdce Neposkrvněné Matky. Především ty si je budeš pamatovat, rozumět jim a uchovávat je pro Církev všech věků.

Panno z Nazareta, tys dala světu Vykupitele. Ty jsi ta, která ho „živila, která ho obětovala na kříži“. Matko, když jsi vzala svého Syna ze Simeonových rukou, věděla jsi, že toto Dítě ti už nepatří, že ti bylo dáno jako Beránek, kterého máš „krmit a pohřbít jako oběť, výkupné za své adoptivní děti“. Když jsi znovu přiložila nejsladšího

Ježíška k matčině hrudi, uvědomovala sis, že držíš v náručí Spasitele světa, určeného k tomu, aby se stal obětí za mnohé. Celým svým Srdcem jsi cítila, že Krev tvého Syna, který u tebe nyní nalézal bezpečí a blažený pokoj, „bude vylita za mnohé“. Prorocká slova Starého muže jen prohloubila tvé vědomí věčných Otcových plánů. Spásný záměr milosrdného Stvořitele procházel samotným středem Tvého mateřského Srdce. Tajemství Otcovy Lásky, dříve než se stalo tajemstvím Kříže poslušného Syna, se dotýká Srdce Tvé panenské Matky. „Bylo to Srdce Spoluvykupitelky, proto muselo být takové jako Srdce Vykupitelovo“. Poslušnost z lásky k Otci spojuje ještě více než lidská pouta krve Tebe a Božího Syna.

Maria, v chrámu byla toho dne také prorokyně Anna. Možná, že její přítomnost měla být pro tebe útěchou a připomínkou, že to je sám Pán, kdo vše řídí, že jsi především jeho milovaná dcera. Čteme u svatého Lukáše: „Také tam byla prorokyně Anna, dcera Fanuelova z Aserova kmene. Byla značně pokročilého věku: mladá se vdala a sedm roků žila v manželství, potom sama jako vdova – bylo jí už čtyřiaosmdesát let. Nevycházela z chrámu a sloužila Bohu posty a modlitbami ve dne v noci. Přišla tam právě v tu chvíli, velebila Boha a mluvila o tom dítěti všem, kdo očekávali vykoupení Jeruzaléma.“

V těchto slovech upoutává naši pozornost přesný popis Anny. Svatý Lukáš ji popisuje jako prorokyni, ale neříká nic o jejím prorockém poslání, ani necituje jediné její slovo. Možná byla Anna ve svém okolí považována za osobu obdařenou zvláštními dary od Boha. Zaznamenává, že Anna „se nevzdalovala od chrámu a dnem i nocí sloužila Bohu postem a modlitbami“. Znála jsi, Panno Nejčistší, prorokyni Annu už dříve? Pokud ano, za jakých okolností, když byla po celá léta tvého dosavadního života zcela oddána službě Pánu v jeruzalémském chrámu? A konečně, co ti Anna mohla v minulosti říci tak důležitého, že ti to zůstalo v paměti a nyní se ukázalo jako proroctví, slovo od Pána? Neboť co umožňuje nazvat Annu prorokyní, což je koneckonců v Novém zákoně velmi řídké označení? Mohla snad předpovědět tvé zvláštní vyvolení, plnost milosti a snad i božské mateřství?

Matko Boží, nejčistší Panno, nejpokornější Dcero Otce! Chci ti zadostiučinit za bolest tvých prorockých slov a ukázat ti své srdce zcela oddané. Děkuji ti za tvou lásku a za tvůj souhlas s přijetím Otcovy vůle, za to, že jsi zůstala po boku Syna od jeslí až po kříž. Maminko, buď i se mnou, když budu chtít Bohu odevzdat celý svůj život! Amen.